

Fyzické divadlo vás překvapí
intenzitou prožitku

„S tělem můžete
dělat spoustu za-
jímavých věcí, ne-
musí být dokonalé.
Dokonalost stejně
neexistuje.“

URČITÁ NEJISTOTA VÁS MŮŽE HNÁT DOPŘEDU

**Jindřiška Krivánková
(29), herečka a tanečnice**

Jindřiška Krivánková se věnuje především fyzickému divadlu. Je to žánr, který je v Česku neprávem trochu opomíjen, někteří diváci z něj mají zbytečné strach, zdá se jim příliš alternativní. Přitom stačí jen přijít, dívat se a vnímat. Představení *Antiworlds* skupiny Spittfire Company, ve kterém Jindřiška hraje, vám můžeme za redakci s nadšením doporučit. Má mezinárodní úspěch, a nejen proto, že při něm účinkující vypijí sedm piv.

Jak si vysvětlujete úspěch vaší divadelní skupiny?

Možná tím, že fyzické divadlo nemá hranice. Využíváme tělo a tanec, což je mnohem sdílnější, než kdybychom museli používat řeč. Do zahraničí jezdíme často, hlavně s představením *Antiworlds* na motivy hry Václava Havla. To je opravdu fyzické divadlo, vypijeme při něm hodně piva. Máme jen jediný požadavek, chceme plzeň.

Jak toto představení vzniklo?

Původně vzniklo jen na festival Mutual Inspiration k počtě Václavu Havlovi ve Washingtonu, neplánovali jsme, že bychom to hráli i jinde. Je to vlastně dobrý příklad toho, že když věci neděláte se záměrem něco dobýt, tak se to stane přirozeně. Nemůžete kalkulovat, ale musí se to prostě stát.

Co podle vás ještě nahrává úspěchu?

Spíš mě napadá, co úspěchu nenahrává: přehnané ambice. Myslím, že ti, kdo se ženou za určitým cílem, to mají těžší. Pro mě je důležitý obsah a důvod, proč

se ten projekt má uskutečnit. A pak to jde samo. Se Spittfire Company fungujeme mnoho let, každý rok děláme nová představení a zažili jsme už dost překážek. Trvalo dlouho, než se o nás začalo vědět, dva roky jsme jezdili spíš do zahraničí.

Zahraněční úspěch se tu občas neodpouští...

Když je někdo úspěšný, skoro jako by se měl za úspěch stydět. Máme v sobě zakódované, že když něco děláme dobře, tak si stejně myslíme, že to není dost dobré. Máme nízké sebevědomí, speciálně ženy. A není divu – třeba na konzervatoři všichni řeší vaše tělo, jste moc tlustá, hubená, máte moc dlouhé nebo krátké nohy... Prostě nikdy nejste dost dobrá. To až časem zjistíte, že s tělem můžete dělat spoustu zajímavých věcí, nemusí být dokonalé. Dokonalost stejně neexistuje.

Co je podle vás potřeba ke zdravému sebevědomí?

Sama s ním dost bojuju. Sice si stojím za svými projekty, ale neumím je prodat. Když jste mi volala kvůli rozhovoru, v první chvíli jsem si řikala: Proč volá zrovna mně? Nespletla se? Prostě pochybnosti... I když i to může být svým způsobem dobře, určitá nejistota nás může hrát dopředu.

Asi je těžké se uměním uživit...

Ano. Většinou jsou peníze spíše v komerční sféře, proto tolik herečků hraje v seriálech. Rozhodně to neodsuzuji, i když já to teď dělám jinak, učím bikram jógu. Jóga je pro mě naprostá fyzická i duševní meditace a mému tělu – zničenému z fyzických divadel – dělá moc dobře. ➤